

ת"פ 754/03/16 - מדינת ישראל נגד ב ס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 754-03-16 מדינת ישראל נ' ס

לפני	כבוד השופטת חנה מרים לומפ	
בעניין:	מדינת ישראל	
	על ידי ב"כ עו"ד זיוה לדרמן	המאשימה
	נגד	
	ב ס	
	על ידי ב"כ עו"ד איתן להמן	הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה אחת של נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), בעבירה אחת של שימוש ברכב ללא רשות ונטישה במקום אחר, לפי סעיף 413ג סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירה אחת של נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970 (להלן: "**פקודת ביטוח רכב מנועי**").
2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 24.2.16 בסמוך לשעה 1:32 בכביש 38 בסמוך לאזור התעשייה הר טוב (להלן: "**המקום**"), נהג הנאשם בקטנוע מסוג ג'וי מקס ל.ז. (להלן: "**הקטנוע**"), השייך לנדב קורן (להלן: "**המתלונן**") ונטש אותו במקום אחר ממנו נלקח. הקטנוע נגנב מהמתלונן ביום 23.2.16, על ידי שותפו של הנאשם לדירה, אוריאל משה. לדברי הנאשם, בתאריך 23.2.16 בשעות הערב, מצא את הקטנוע נטוש בצד הכביש במושב מסילת ציון, ולקח אותו. בהמשך ביום המחרת, המצוין לעיל, נתפס הנאשם במקום כאשר הוא נוהג בקטנוע. באותה עת נהג הנאשם בקטנוע מבלי שהוציא רישיון נהיגה וללא ביטוח.
3. מאחר שהנאשם היה בן 19 בעת ביצוע העבירה, וקיימת חובה לקבל תסקיר בעניינו טרם יגזר דינו, הופנה הנאשם לשירות המבחן, וב"כ המאשימה הבהירה כי תעתור להטלת עונש של מאסר בפועל.

תסקיר שירות המבחן

4. תחילה, מפאת עומס הפניות לשירות המבחן, שירות המבחן הגיש לדין שנערך לפניו ביום 14.4.16, תסקיר שהוגש בעבר אודות הנאשם בתיק ת"פ 15-05-3106 מיום 16.7.15. מתסקיר זה עלה כי הנאשם בן 18, רווק, נולד וגדל בירושלים ומצוי במעצר בית מלא. טרם מעצרו עבד מספר חודשים כמאבטח בקניון.
5. הנאשם סיים 11 שנות לימוד אשר במהלכן עבר בין מסגרות שונות הכוללות מסגרות חוץ ביתיות. לדבריו, מעבריו בין המסגרות השונות נבעו מקושי של הצוות במוסדות הלימוד להתמודד עם קשייו של הנאשם, אולם הנאשם התקשה לפרט באילו קשיים מדובר. עוד מסר הנאשם לקצינת המבחן כי טרם מעצרו שהה בהוסטל "בית עלם"

עמוד 1

ולמד במסגרת "פרויקט יובלים", תחת צו השגחה זמנית, בבתי מגורים, במסגרת שירות המבחן לנוער. לדבריו, תחילה התקשה להסתגל למקום ובהמשך, השתלב. למרות זאת, הוחלט על הפסקת שהותו במקום, והוא מסר שאינו יודע מה הסיבה לכך. אולם, מידע זה שמסר לקצינת המבחן, עמד בפער עם המידע שהתקבל ממסגרת שירות המבחן לנוער, לפיו הנאשם עבר מסגרות רבות על רקע בעיות התנהגות ומשמעת, שהתבטאו בשוטטות של נאשם עם נערים גדולים ממנו, באלימות, בהתנהגויות מסכנות בבית הספר, בקושי להישמע לגורמי סמכות בסביבתו ובקשיים לימודיים מאובחנים. קצינת המבחן ציינה את השתלבותו של הנאשם במסגרות שיקומיות: אשר להוסטל "בית עלם", הנאשם נקלט למקום בפעם השנייה ביום 25.1.15 לתקופת ניסיון וניתנו לו מספר הזדמנויות במהלכם ביטא התנגדותו לסמכות, שיקר, ניצל נערים אחרים ופעל בצורה מניפולטיבית ועל כן הוחלט על השעייתו מהמקום. אשר לפרויקט "יובל", הוא שולב במקום בתנאי שיתפקד כתלמיד באופן מלא, אולם כעבור מספר ימים הושעה בשל התנגדותו להיכנס לשיעורים ושהייתו מחוץ לכיתה.

6. לנאשם משפחה המונה זוג הורים גרושים וארבעה אחים בגילאי 18-25, כאשר הנאשם הוא בן הזקונים. הוריו נישאו והתגרשו בשנית. האב, בן 52 יליד ברית המועצות ועובד כסנדלר, האם ילידת ברית המועצות ועובדת כמטפלת בקשישים. לדבריו, הוריו התגרשו טרם היוולדו על רקע הסתבכויות של האב עם החוק, שימוש בסמים ומאסרים חוזרים ונשנים. הנאשם מסר כי עד גיל 5 לא הכיר כלל את אביו וביטא תחושות אכזבה מכך שאביו גילה כלפיו חוסר אכפתיות ולא שמר על קשר עמו. אשר לאמו, ביטא הנאשם שביעות רצון מקשריו עמה. הוא שיתף את שירות המבחן כי אחיו הגדולים מעורבים בפלילים. הם ריצו מספר מאסרים בפועל בשל עבירות אלימות, רכוש וסמים. לדבריו, אורח חייו וחיי אחיו העברייניים נובעים מההשפעה הרבה של התנהלות אביהם במהלך ילדותם.

מדיווח שהתקבל משירות המבחן לנוער עלה כי אביו, אחיו והנאשם מעורבים באירועי אלימות בתוך המשפחה, ולא אפרט מפאת צנעת הפרט (ר' עמ' 2 פסקה 2 סיפא). האם נמצאת בקשר, כבר מספר שנים, עם גורמי רווחה סביב קשייה ביחסיה עם ילדיה ותפקודה הלקוי כאם וכגורם סמכות.

7. קצינת המבחן התרשמה מנאשם פגיע, בעל דימוי עצמי נמוך עם חסכים רגשיים קשים אשר נושא עמו תחושות קשות של נטישה, דחייה, פגיעה, כעס, תסכול ואכזבה ממשפחתו אשר התקשתה להוות עבורו מוקד לביטחון ולתמיכה וכן מקור ללמידה חיובית. להערכת שירות המבחן, המשפחה התקשתה לספק לו צרכים רגשיים בסיסיים ועל כן מדובר בפגיעה ראשונית עמוקה.

8. בשנת 2009, החל הנאשם לעבור עבירות, ועל רקע זה הופנה לשירות המבחן לנוער. מדיווחם עלה כי לאורך השנים הנאשם התקשה לקחת אחריות על תפקודו והניסיונות הטיפוליים הרבים שנעשו עמו לא צלחו. לאורך השנים, הנאשם שיתף עם שירות המבחן לנוער פעולה באופן חלקי, הוא לא הגיע לכל הפגישות כנדרש והתקשה לקחת אחריות למעשיו. הוא לא הפנים את חומרת מעשיו ולא נענה לסמכות לאורך זמן. להערכתם, על אף רצונו לשיקום חייו, כפי שביטא לפני קציני המבחן לנוער מספר פעמים, קיים חשש שאין לו הכוחות לשם כך. לפיכך, בתסקירים מיום 7.5.15, לא באו בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, שכן להערכתם מדובר בצעיר הזקוק לגבול חיצוני מוחשי, אשר ירתיעו מביצוע עבירות נוספות בעתיד.

9. אשר לביצוע העבירות מושא אישום זה, הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו. לדבריו, טרם אירוע מושא אישום זה, הובאה לידיעתו ההחלטה כי הוחלט להשעותו מהוסטל "בית עלם", החלטה זו הביאה אותו לידי תחושות של כעס ואכזבה ולפיכך חיפש תעסוקה פיזית אשר תסייע ב"הרגעת" תחושות אלו. הוא מסר כי רצה לסייע לחברו בהעברת האופנוע ממקום אחד לאחר כדי למנוע גניבתו. את העברה ביצע מבלי להניע את האופנוע. עם זאת,

הנאשם ביטא צער בדבר ביצוע העבירה והבין את חומרתה, כאשר לדבריו, משולב כיום בקבוצה של "עוצרים בכתום" במסגרת שב"ס, אשר מטרתה, בין היתר, לקבל כלים להבנת חומרת העבירה והשלכותיה. בהמשך ביטא תחושות אכזבה מעצמו ומכך ששוב חזר למעצר. עוד מסר כי מודע לצורך בטיפול והדגיש כי איננו רוצה להיות במצב של אחיו אשר לדבריו "נכנסים ויוצאים מהכלא". קצינת המבחן התרשמה כי ברקע להתנהגותו עוברת החוק של הנאשם קיימת העובדה כי הוא גדל בבית אשר לא הציב לו גבולות, אשר יאפשרו לו תחושות ביטחון, לצד תמיכה. לפיכך חווה תחושות כאוס, נטישה, דחייה, תסכול, כעס וחוסר אונים.

10. אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, קצינת המבחן התרשמה מצעיר אשר גדל במערכת משפחתית מורכבת אשר כללה בין היתר, חשיפה מוקדמת לעבריינות מצד אחיו ואביו, הזנחה רגשית וחינוכית קשה מצד אמו המתבטאת בין היתר בחוסר גבולות ומסגרת, בקושי להיות ערה לצרכיו של הנאשם ולתת להם מענה וכן בהיעדר דמות אב יציבה. כן התרשמה כי הנאשם מתקשה לשקול את השלכות מעשיו ובמצבים שונים בהם קיימות תחושות של חוסר אונים, תסכול ודחייה מתקשה הנאשם בוויסות דרכיו ופועל באופן אימפולסיבי. כן ניכר העדר בסביבה נורמטיבית ותומכת אשר יכולה להוות עבור הנאשם רשת הגנה, כן, התקשה הנאשם ליטול אחריות מלאה למעשיו תוך טשטוש אחריותו והשלכת הסיבות להתנהגותו על גורמים חיצוניים. כל אלה מהווים להערכתה של קצינת המבחן גורמי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. לצד כל זאת, מדובר בצעיר המבטא באופן מילולי מוטיבציה לשינוי התנהגותו תוך שביטא רצון להשתלב בהליך טיפולי, וזהו גורם המשמש כגורם התחלתי לסיכוי לשיקום.

11. בשל המאסרים על תנאי שעמדו תלויים נגד הנאשם, בשל התרשמותו של שירות המבחן מרצון מילולי בלבד של הנאשם להשתקם, כאשר בפועל התקשה לקחת חלק בהליכים טיפוליים רבים ושונים שהוצעו לו, ובשל ההתרשמות מקשייו של הנאשם לשאת באחריות על מעשיו, תוך שהוא מטשטשם, קצינת המבחן לא באה בהמלצה שיקומית בעניינו.

12. בדיון שנערך לפניו ביום 14.4.16 ב"כ הנאשם התרעם על כך ששירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של הנאשם, בהתבסס על תסקיר קודם וביקש תסקיר עדכני, נוכח העובדה כי לא ניתן להסתמך על תסקיר אשר הוצג בתיק הקודם. לפיכך הדיון נדחה לקבלת תסקיר משלים.

13. תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום 22.5.16 שב ופירט את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם כאמור.

14. אשר לביצוע העבירות מושא אישום זה, עולה מהתסקיר כי הנאשם התקשה לקחת אחריות למעשיו. לדבריו, הוא "נגרר" אחר חברו שביקש ממנו להעביר הקטנוע ממקום אחד למקום אחר. בהמשך מסר כי פעל מתוך רצון להגן על חברו שלא יסתבך שוב בפלילים. כמו כן מסר כי בעת האירוע היה תחת השפעת אלכוהול. עם זאת, הנאשם ביטא צער בדבר ביצוע העבירות והבנה בדבר משמעותם. לדבריו, מדובר בעבירה יחידה שביצע מאז שחרורו מהמאסר האחרון. כמו כן, מסר כי החל בהליך שיקומי אשר כלל השתלבות במסגרת תעסוקתית והשכרת דירה. הנאשם שב והדגיש כי הוא לא רוצה להמשיך בדרכם של אחיו ואביו. כמו כן ביטא חשש מהאפשרות שירצה מאסר בפועל וזה יהווה מכשול לניסיונותיו להשתקם. עוד מסר כי כיום רצונו לשיקום בא מתוך רצון כן לשינוי אורחות חיו ולא כפי שהיה בעבר כאשר הדברים שאמר נבעו מתוך רצון להקל בעונשו.

15. אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, קצינת המבחן שבה על הדברים האמורים בתסקיר הראשון. מחד, שירות המבחן התרשם מרצון מילולי בלבד של הנאשם להשתקם, כאשר בפועל התקשה הנאשם לקחת חלק

בהליכים טיפוליים רבים ושונים שהוצעו לו כן התרשם מקושי של הנאשם לשאת באחריות את מעשיו תוך שהוא מטשטשם. בנוסף, מספר חודשים לאחר שחרורו ממאסר, ביצע הנאשם את עבירות מושא אישום זה, הזהות לעבירות בגין ריצה מאסר, כך שהוא לא הפנים את מעשיו ולא נרתע מהחוק. כן תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר מותנה של תשעה חודשים. מאידך, הנאשם הביע רצון להשתלב בהליך שיקומי ולהערכת שירות המבחן, אם הנאשם אכן יגייס כוחות לצורך שילובו בהליך שיקומי מובנה וארוך טווח יתכן ויצליח לעצור את התדרדרותו. קצינת המבחן ביקשה כי אם בית המשפט יבדוק את האפשרות לאפיק שיקומי, יש לשלבו בהוסטל של "החוט המשולש" המיועד לנערים בסיכון בגילאי 18-23 לתקופת ניסיון בת ארבעה חודשים. לסיום ציינה כי זוהי אופציית השיקום היחידה שקיימת ומתאימה לנתונים של הנאשם. על כן, במידה ולא יצליח להשתלב במקום זה, לא יהיה מקום נוסף המתאים.

16. מתסקיר שירות המבחן המשלים בעניינו של הנאשם מיום 2.8.16 עולה כי הניסיונות לשלב את הנאשם במסגרת "החוט המשולש", לא צלחו, כאשר לדבריהם הנאשם "לא נראה מתאים להשתלבות, כיוון שאינו עומד בקריטריונים הבסיסיים של הבית". בניסיון לבדוק אפשרות נוספת לשילובו במקום, נמסר כי התרשמותם היא מצעיר עם דפוס עבריינות מושרשים, כאשר נראה כי המוטיבציה שלו לשיקום היא מילולית בלבד. בשל ניסיונות חוזרים לשיקום אשר כשלו ובין היתר בניסיון לשלבו בהליך השיקומי ב"חוט המשולש" כאופציה היחידה המותאמת לצרכיו, נוכח האמור בתסקיר הקודם ולאור העולה מרישומי הפלילי העדכני, קצינת המבחן לא באה בהמלצה טיפולית בעניינו.

17. בדיון שנערך לפניו ביום 12.9.16 ב"כ הנאשם סבר כי לא נעשה ניסיון אמיתי לשלבו במסגרת שיקומית אחרת. לדידו, "אם הדרך" היא מסגרת שמוכנה לקבל את הנאשם, ועל כן ביקש ב"כ הנאשם כי הנאשם יעבור ראיון קבלה למקום.

18. מתסקיר שירות המבחן המשלים בעניינו של הנאשם מיום 14.9.16 שב והדגיש שירות המבחן כי נעשו מספר ניסיונות לשלב את הנאשם במסגרת ה"חוט המשולש", אך ניסיונות אלה כשלו. קצינת המבחן הדגישה בשנית כי ה"חוט המשולש" היא האופציה היחידה לשיקום עבור הנאשם. עוד ציינה קצינת המבחן כי "אם הדרך" הוא מרכז יום טיפולי-חינוכי לנערים ונערות המתמודדים עם בעיות סמים ואלכוהול. הנאשם שלל כל שימוש בסמים ומסר כי משתמש באלכוהול לעיתים רחוקות, ועל כן מסגרת זו אינה רלוונטית עבורו. לפיכך, ובשל העובדה כי אין באפשרותו של שירות המבחן להמליץ על מסגרת טיפולית אחרת אשר תתאים לצרכיו של הנאשם, קצינת המבחן לא באה בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

19. במסגרת הראיות לעונש הגיש ב"כ הנאשם מכתב ממר דרור יעקבי, מדריך הנאשם בקידום נוער (נ/1). כן העידה אמו של הנאשם וסיפרה כי הנאשם הוא ילדה האחרון מבין ארבעה בנים ובת. לדבריה, הילדים חיקו זה את זה במעורבותם בפלילים. היא מסרה כי כאשר הנאשם שהה במעצר בית היא הייתה מפקחת עליו, והיום הוא רגוע יותר מאשר בעבר.

20. ב"כ המאשימה בטיעוניה סברה כי יש להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל ממש וכן עתרה המאשימה להפעלת המאסר המותנה במצטבר לעונש לו עתרה. בנוסף ביקשה להשית על הנאשם עונש של מאסר מותנה בעבירות הפליליות וגם בעבירות התעבורתיות ופסילה של רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי. בטיעוניה של המאשימה בדיון שהתקיים ביום 26.5.16 היא הדגישה את גילו הצעיר של הנאשם, את העובדה שתלויים ועומדים נגדו מאסרים

מותנים בתיקים בהם הורשע בעבירות דומות ואת התסקירים השליליים מהם לא עולה המלצה לשיקום.

21. ב"כ הנאשם, עתר להארכת תקופת התנאי התלוי כנגד הנאשם וביקש להטיל עליו עונש שיקומי בדמות צו פיקוח וצו שירות לתועלת הציבור, על אף העדר המלצה של שירות המבחן. לדידו, יש להסתפק בשהותו של הנאשם מספר ימים במעצר ולאחר מכן, מיום 2.3.16 ועד היום הנאשם שוהה במעצר בית מלא. עוד ציין את גילו הצעיר של הנאשם, 19 שנים. והדגיש כי הנאשם מעוניין בהליך של שינוי ושיקום ואפילו מוכן להשתלב במקומות לא פשוטים כמו הוסטל במקום סגור. שירות המבחן לא מצא עבורו חלופה טיפולית, והנאשם פנה בעצמו לחטיבה לקידום צעירים וחיפש עבורו מקום להשתלב, על אף שזהו תפקידו של שירות המבחן. ב"כ הנאשם סבר כי הנאשם עמד בתנאים בהם ניתן להאריך את התנאי, שכן אין זה פרופורציונאלי להשית על הנאשם תשעה חודשי מאסר מותנה במצטבר כאשר הנאשם שהה במעצר בית מלא במשך כתשעה חודשים, הנאשם לא הפר את התנאים ואין לו תסקיר שלילי וכן הנאשם רוצה להשתקם ומעוניין להמשיך בהליך טיפולי. בהתחשב בכל אלה עתר ב"כ הנאשם להסתפק בימי מעצרו של הנאשם עד כה, להתחשב בתקופה בה שהה במעצר בית, ולהורות על הארכת תקופת התנאי בעניינו.

22. הנאשם בדברו האחרון מסר שיצר קשר עם קידום נוער מיוזמתו ואף ניסה ליצור קשר עם שיקום האסיר, אמנם ללא הצלחה. כרגע יש לו אפשרות לעבוד בעבודה יחד עם אחיו. הוא מסר כי בזמן ששהה במעצר בית הבין כי מעתה הוא רוצה לנהל אורח חיים עצמאי, לעבוד, ללמוד משפטים ולהשלים את הבגרויות שחסרות לו. עוד הוסיף כי יש לו חברה מזה ארבע שנים והיא עוזרת לו להשתקם.

מתחם העונש ההולם

23. על פי סעיף 40 ב'לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

24. הערך המוגן בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות הבעלים, הוא שמירה על קניינו של אדם. עבירות הרכוש, פוגעות גם בערכים חברתיים שעניינם שמירה על שלום הציבור, תחושת הביטחון, שלוות הנפש, ופרטיותו, וכן מניעת עגמת הנפש מקורבנות העבירה, שהינה קלה מאוד לביצוע וקשה מאוד לחשיפה.

25. עוד ניתן ללמוד על הפגיעה בערך המוגן בכך שהמחוקק ראה צורך לבצר את מעמדו וקבע לצד עבירות הקשורות ברכב, פרק מיוחד בחוק העונשין בו נקבעו עונשי מקסימום חמורים לצד עבירות אלה. העונש המרבי הקבוע בצד העבירה של שימוש ברכב ללא רשות עומד על 5 שנות מאסר, כך שעבירה זו היא מסוג פשע והמחוקק ראה בה כעבירה במדרג חומרה בינוני. הערך המוגן בעבירות של **נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה ונהיגת רכב ללא ביטוח** הוא הגנה על ביטחונם ובטיחותם של המשתמשים בדרך.

26. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, חומרתה של עבירת שימוש ברכב ללא רשות מתבטאת בנטישה של הרכב במקום אחר, לעומת המקום שהרכב נלקח ממנו. זאת ועוד יש לציין כי הנאשם נתפס במקום כאשר נהג בקטנוע ולא הסגיר עצמו. בנוסף, סיכן הנאשם את ביטחונם ובטיחותם של המשתמשים בדרך, בהיותו בלתי מורשה לנהוג.

27. לצד זאת יש לתת את הדעת לכך שהנאשם נתפס נהג על קטנוע ששווי קטן יותר מכלי תחבורה אחרים, והרכב

הושב לבעליו לאחר שהנאשם נתפס בכף.

28. לאור כל האמור לעיל, ובשים לב לכך שהעבירות בוצעו על-ידי הנאשם ללא כל שימוש בכוח או תוך גרימת נזק, וללא תחכום, סבורני כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים הניצבים בבסיס עבירות הרכוש הינה נמוכה-בינונית.

29. בנסיבות אלה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר.

העונש המתאים

30. לא מצאתי כי במקרה זה, יש מקום לחרוג ממתחם הענישה, מאחר שעל פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם לא השכיל להשתלב בתוכניות שיקום על אף ההזדמנויות הרבות שנתנו לו. אך התחשבתי בנסיבות לקולא בקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

31. לחומרא, שקלתי את העובדה כי לחובתו של הנאשם 2 הרשעות קודמות בעבירות הרלוונטיות לענייננו, עבירות רכוש, נהיגה ללא רישיון, שימוש ברכב ללא רשות, נהיגה פוחזת של רכב, ואלימות, ועל אף גילו הצעיר הוא נדון בגינם לעונש מאסר במסגרת ת"פ 3106-05-15, וכן למאסר מותנה למשך תשעה חודשים, כך שהנאשם ביצע את העבירות, שעה שהיה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי, מספר חודשים לאחר שחרורו ממאסר, כך שנראה כי הנאשם לא הפנים את חומרת מעשיו ולא נרתע.

32. עוד שקלתי את האמור בתסקיר שירות המבחן לעניין **טשטוש אחריותו** ואף **נטילת אחריות חלקית למעשיו והשלכתה על גורמים חיצוניים**. עוד יש לציין כי אין כל אופק שיקומי בעניינו של הנאשם, הניסיונות הטיפוליים הרבים שנעשו עמו לא צלחו, כך שיש צורך לתת דגש על הגנת הציבור מפניו של הנאשם וכן על הרתעת הנאשם. עוד אתחשב בכך שבעבירות רכוש מסוג זה, יש לתת דגש אף לצורך בהרתעת הרבים, שכן הן נפוצות, יש קושי בחשיפת מבצעי העבירה והן גורמות לנזק כלכלי רב ולפגיעה קשה בתחושת הביטחון האישי של האזרח, ולכן על בית המשפט להעביר מסר באמצעות ענישה מרתיעה כי ביצוע עבירה זו אינו כדאי.

33. לקולא שקלתי כי הנאשם הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר, והביע צער וחרטה על מעשיו. יש לזקוף לקולא את נסיבותיו האישיות הלא פשוטות של הנאשם, כפי שעלה מהתסקיר וכן את גילו הצעיר של הנאשם, ואת רצונו העז לעלות על דרך המלך ולהתנתק מאורח החיים העברייני כפי שעולה ממסמך נ/1. לצערי, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן והתנהלותו של הנאשם עד כה, הוא לא השכיל להפוך רצון זה למעשה של ממש ואני תקווה כי עם שחרורו מהמאסר הוא ישתלב בהליך שיקום של הרשות לשיקום האסיר. עוד התחשבתי בכך שהנאשם שהה במעצר ממש למשך מספר ימים ובהמשך שהה במעצר בית מלא, החל מיום 2.3.16.

34. ככלל, סעיף 55 לחוק העונשין קובע כי משהורשע נאשם בעבירה נוספת בשלה הוטל עונש מאסר מותנה, יופעל כנגדו עונש המאסר המותנה. עם זאת, קובע סעיף 56(א) לחוק העונשין כי בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה אם שוכנע שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי.

35. בנסיבות המקרה דנן, מתעוררת שאלה האם יש להפעיל את עונש המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם,

כטענת המאשימה, או שמא יהיה זה בלתי צודק להורות על הפעלתו כאמור, כנטען על-ידי ההגנה. בעניין זה, עמדתי היא כגישת המאשימה.

36. סבורני כי אין כל הצדקה להימנע מהפעלת המאסר המותנה שנגזר על הנאשם. חומרת העבירות, עברו הפלילי של הנאשם הכולל מספר הרשעות קודמות בעבירות רלוונטיות, העובדה כי ביצע את העבירה כאשר לחובתו מאסר מותנה, העדר תוכנית טיפולית שיקומית בעניינו של הנאשם, ולנוכח התרשמותי כי הנאשם מתקשה להפנים את הפסול שבהתנהגותו - שיקולים אלה כולם מחייבים הטלת מאסר בפועל על הנאשם, מאחורי סורג ובריח. מכאן, לא מצאתי לחרוג מההסדר הקבוע בסעיף 56 לחוק העונשין, בהעדר טעמים מיוחדים להארכתה של תקופת התנאי, במקרה דנן. מסקנה אחרת תהפוך את הכלל הקבוע בסעיף 55 לחוק העונשין לחריג, ותחליש עד מאד את הכוח ההרתעתי של מוסד המאסר המותנה.

37. לפיכך, כאשר אני שוקלת מחד את הסיכון הרב הטמון במעשי הנאשם, הצורך בהרתעת הרבים ובהרתעת הנאשם, ומאידך אני שוקלת את העובדה שהנאשם לקח אחריות למעשיו, הביע חרטה, ואת נסיבותיו האישיות החלטתי להטיל על הנאשם עונש כולל כדלקמן:

א. 5 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעילה את המאסר המותנה מת"פ 3106-05-15, 4 חודשים בחופף וחמישה חודשים במצטבר, כך שהנאשם ירצה סך הכל 10 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.

ג. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירה הקשורה ברכב או נהיגה ללא רישיון.

ד. אני פוסלת את הנאשם מלקבל רישיון נהיגה למשך שישה חודשים מיום שחרורו מהמאסר.

ה. 8 חודשי פסילה. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על כל עבירה הקשורה ברכב או נהיגה ללא רישיון או נהיגה ללא ביטוח.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי לירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' כסלו תשע"ז, 06 דצמבר 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.